

Foaia

pentru

Minte, Anima si Literatura.

N°. 6.

Marti 9. Februaru

1860.

Kóvári László.

(Urmare din an. tr.)

La alu doilea punctu credu: cumca nui adeveratu, ca gothii inainte de conciliulu beser Nicenu I. (325) s'ar fi tienutu de confesiunea arianiloru, si ca astfeliu ei ar fi luatu parte in acestu conciliu, nu, a) pentruca gothii, carii parte prin romanii crescini din Dacia, parte prin supusii romaniloru deportati ca prinsi in Dacia s'au facutu crescini inainte de Constantinu celu mare, si carii sau facutu crescini pe tempulu acestui Imperatu al romaniloru au au fostu ariani, ci crescini adeverati, si pre tempulu conciliului primu dela Nicea au avutu episcopu pe Theophilu, care nu a fostu arianu, si care s'a subscrisu otaririloru conciliului Nicenu din 325 (precum scrie Socrate libr. II. c. 41, si Eusebiu I. despre vietia lui Constantinu celu mare cap. VII.); cumca gothii, carii inainte de Constantinu celu mare, si pre tempulu lui au primitu religiunea crescina, pre tempulu lui Constantinu celu mare, (care au rescumperatu Dacia lui Traianu Imperatulu) in Dacia, nu au fostu ariani, nice sau tienutu de confesiunea arianiloru (carii pene la anu 319 dupa Christosu in ascunsu 'si latieiu veninulu seu), ci au fostu crescini adeverati, marturisescu mai multi scriitori, anume Philostorgiu, care vorbindu despre increscinarea gothiloru in istoria ecl. libr. II. c. 5, dice: Gentea acea in acestu modu sau facutu crescina: Imperatiendu Valerianu, si Gallienu, o parte mare a Trans-Istrianiloru a trecut pe pamentulu romanu, si a percursu parte multa a Europei, a trecut inca si in Asia, si in Galatia, si a intratu si in Capadocia, si au luatu

prinsi pe multi, pre unii si din acei, carii erau in cleru, si cu mare prada sau reintorsu a casa; poporulu captivu si piu, conversandu cu barbarii, pe multi dintre ii iau adusu la pietate, si a facutu, ca in loculu credintiei paganesci sau gentilitie se inbratiosiede credintia cresciniiloru: „Gentem illam christianam hac ratione factam: Imperante Valeriano et Gallieno pars quaedam magna Trans-Istrianorum in solum romanum transcendit, multamque Europae partem incuravit, transcenderunt vero etiam in Asiam, et Galatiam sed et Capadociam ingressi sunt multosque captivos ceperunt, non nullos etiam ex iis, qui clero adscripti erant, cumque magna praeda domum reversi sunt, plebs porro captiva, piaeque cum barbaris conversans haud paucos eorum ad pietatem traduxit, effecitque, adeo, ut Christianorum fidem loco gentilitiae opinionis amplecterentur.“ Dupa acesta Socrate in istoria ecclesiastica libr. I. c. 14 scrie: ca gothii rapinduse de mirarea invingeriloru lui Constantinu celu mare atunci antaniu au primitu religiunea crescina, cu a cui ajutoriu Constantinu celu mare a reesitu nevatamatu din periculele bataii. —

d) Pentruca gothii seu vestgothii din Dacia nu inainte de conciliulu Nicenu I. ci dupa acea sub Valente Imperatulu romaniloru au trecut la credintia ariana, cum scriu mai multi scriitori demni de credintia, anume: Sozomenu in libr. VI. c. 36 pag. 407, Jornande despre Gethi, Bonfiniu dec. I. libr. II. pag. 41 si Orosiu libr. VII; si cum in urma acestoru recunosc mai multi scriitori mai dincóce, precum Timon in Imagina Ungariei libr. II. c. 1 pag. 155, Ilia in livru mai susu numitu la pag. 15. Sincai in cronica romaniloru pag. 114 si alti mai multi.

La punctu alu 3-lea observăm, ca gothii nu sau ruptu de catra beserica Romei din cauza prin D. K. reu si falsu adusa, pentruca gothii séu vest-gothii nu pentru otarirea conciliului Nicenu, cum cugeta Dsa, sau facutu ariani si sau ruptu de catra beserica apusului, ci parte pentru ca se faca voi'a Imperatului Valente, pentru ajutoriulu capetatu mai nainte dela Imperatulu Valente, si parte, ca se capete locu de locuintia in drépta Dunarei cum scrie Socrate in istoria eclesiastica livr. III. cap. 27, pag. 672, si Sozomenu livr. VI. cap. 36, pag. 407.

La punctu patru in urma credu: ca natiunea gothica episcopului Ulphila nu ia fosta natiune propria, pentruca episcopulu Ulphila nu au fostu de natiune gothu, ci cum scrie Philostorgiu in istoria eclesiastica livr. II. c. 5 a fostu din parinti Capadocieni, si cum dice Timon in Imaginea Ungariei livr. II. pag. 155 a fostu grecu. —

(Va urma.)

НЕЧЕСИТАТЕА КЛЕРЪЛЪИ ДН СОЧИЕТАТЕ, ши

Невоиa де пзперea са дн аdevърата кале а сорпирей сале. Де архимандритълъ Неофитъ Скриванъ шчл. Iашii, типографiа Бъчъмълъi romanъ (1859.)

(Urmare din Nr. tr.)

Конституционализмъ есте снгръслъ престижъ че маi атраче крeднчoшii ла бисерика ръсъритълъi. Днпаръ ши ачеста ши атънчi бисерика нъ штiъ че ва маi фi!.. Ноi штiмъ къ дн ръсър итъ аъ фостъ ши днкъ пoте сьнт брeкаре tendinгi снре абсолютiсмъ, dar ачесте tendinгi сьнт нiште реле сiмптoме! къчi алтернатива дн каре воръ фi пъши понълiи де а адеце, днтре конституционализмъ ши абсолютiсмъ, ва фi де дазна ориентълъi, ши де къштiгъ алтора, къ атъта маi мълъ къ конституционализмъ ва фi таре prin легалитатеа са.

3. Синоаделе сьнт денерале, lokale сьа диечезане. Челе дн тъх сьнт парi ши днтжмпльтoре; саръ челе дн зртъ сьнт жъдедиле маi дналте каре жъдекъ ши деидъ кьселе дн бесерикъ. Вадъсе сьв днсемнарeа а) а прологоменей синодълъi дн Картаго, дн Пидалионъ. —

Синоаделе сьнт о институтъне апостолъкъ каре деразъ кiаръ дн кьвжнтълъ сф. скриптеръi. Евангелистълъ Матеi (к. 18 в. 19—20) зиче: къ де воръ фi адъпацi 2—3 дн нзмеле лъi Дзмнезеъ, се ва дмплнi черереа лоръ.

Апостолi днкъ се адзнаъ къ пресвитерiи снре а се консълтъi, а хотъръ сьа де а адеце. (Фапт. Апост. кап. 1 вер. 13, ши кап. 7 вер. 3, прекъм ши кап. 15 верс. 6.)

Есте днсъ де днсемнаръ ши синодълъ че аъ цинтъ сф. Иакoвъ чель тжпъръ, епископълъ Iеръсаимълъi, днтпрезнъ къ пресвитерiи диечесеi сале.

Еаръ кьм къ ачесте синоаде нъ сьнт нiште копгресърi де монархi (деспoцi) бесеричештi, чi нiште адъптерi репрезентативе але клерълъi дн матерiи религиoсе, довадъ есте къ ши пресвитерiи ши челалатъ клеръ аре дритъ а фi алесъ ши репрезентатъ дн синоде; еатъ ростереа кiаръ а фаптелоръ сф. апостолi „ши кiемъндъ чеi доиспрезече пре мълдiмеа зченичлоръ аъ зичъ: сокoтицi (алецецi) дрептъ ачеса фрацилоръ, днтре воi 7 вървацi тьртърсичиi, плнi де дъхълъ сфьнтъ ши де днцъленчъне“ (Фапт. VI. 2, 3.) „Ши сьа адънаръ апостолi ши пресвитерiи сь вадъ де кьвжнтълъ ачеста. . . атънче с'аъ пьртъ апостоллоръ ши пресвитерилоръ, днтпрезнъ ши тoтeи адъптерi, ши с'аъ пьртъ сф. дъхъ ши позъ.“ (Фапт. XV 5, 6, 22, 28.) Де асемеина сь се вадъ прологомена синодълъi днтъi икменикъ, ла каре се зиче, „къ аъ фостъ о мълдiме де клеричi, де пресвитерi ши де диаконi.“ (Пидалион фаца 76) ши прологомена синодълъi аъ шептелеа икменикъ, хнде се зиче: „авеа днсъ мълъ пьтере дн синодълъ ачеста ши монахi, фiиндъкъ ера де фацъ днтръ ачеста 136 де архимандритъi аi монъсърилоръ.“ (Пид. фiла 210.)

Вадъсе де асемеина прологомена синодълъi локалъ дн Константинополе (Пид. фiла 315).

Картеа 75 а кьрцилоръ сф. Чиприанъ зиче: „къ дн Кападоchia дн тотъ анълъ се адзнаъ преоцiи ши епископiи снре консълтаре ши деслегареа де проблемe ши де алте афачерi бесеричештi.“

Ачестъ рандзиелъ се афъ prin тoтe секъиле скрисъ ши аминтiтъ де кьтръ сф. пьрiнци, пьнъ ла кьдереа Кнополеi, днсъ, сь тьртърсичиъ къ нъ фьръ аномалии днсемпльтoре. Вадъсе истoрия бесеричей де Fleury ши де Meletie.

Адъптерiе ачесте ераъ компъсе дн бесериканъ ши дн миренi.

Порoфире, епископъ де Nsmidia, дн о епистолъ а са (edit. дн Pinъ, паратр 169) ши сф. Чиприан (epic-

тола 17) ворвекъ фортѣ лѣтѣрѣтѣ деспре ачѣста, ва дпкъ ачестѣ дпн зртѣ аратѣ, къ ла сѣнодѣлѣ дпн Картаго не лѣпгъ епископѣ, преодѣ шѣ диаконѣ, ера чеа маѣ таре парте дпн попорѣ.

Есплѣкареа каноп. 13 дпн Лаодичеа не лѣтѣреште, кѣт шѣ дпн че модѣ, ахаѣ тѣренѣ парте ла ачесте адѣнѣрѣ, (Hidalion).

Аша дар нѣ маѣ есте нѣчѣ о дѣноіелѣ къ шѣ хотѣрѣрѣлѣ весерічѣ ротѣне ар тревѣи сѣ фѣе сѣнодале шѣ сѣнодѣлѣ сѣ фѣе компѣсѣ нѣ нѣмаѣ дпн епископѣ, че шѣ дпн адѣи клѣрѣчѣ репрезѣнтанѣи аѣ клѣрѣлѣ. . . Ла 1698, ера асфелѣ де сѣнодѣ кѣарѣ дпн Ромѣнѣа. Вадѣсе дпн маѣ жосѣ чѣтата карте, тѣпѣрѣтѣ дпн Вѣена ап. 1850, фаца 144 *).

Бѣсеріка есте констѣтѣнционалѣ репрезѣнтатѣвѣ, кѣчѣ

*) Еана дпнѣшѣ о парте дпн актѣлѣ патриархѣлѣ Іерусалѣмѣлѣ Досѣтеѣ, шѣ а клѣрѣлѣ Ромѣнѣеѣ дпн ачелѣ анѣ.

„Досѣтеѣ кѣ тѣла Ісѣ Днезеѣ патрѣархѣ сѣлѣтеѣ шѣ тарѣи четѣдѣи а Іерусалѣмѣлѣ шѣ а тѣтѣ Палѣстѣна, дпн-превѣнѣ къ прѣсѣлѣнтѣлѣ мѣтрополѣтѣлѣ Днѣро-Влахѣеѣ, Кѣр-Теодосѣеѣ, шѣ кѣ чеѣ че с'аѣ афлатѣ аѣче архѣереѣ. Цѣе сѣинѣдѣлѣ мѣтрополѣтѣлѣ алѣ Ардеалѣлѣ Кѣр-Атанасѣеѣ, каре акѣтѣ те аѣ хѣротонѣтѣ шѣ аѣ фостѣ трѣмѣсѣ ла епархѣоѣдѣ, ачѣста порѣнѣчѣмѣ.“

Аѣче зртѣмѣзѣ 22 де пѣнкѣте, поѣ дпнѣсѣ чѣтѣмѣлѣ нѣмаѣ вѣката зртѣтѣоре дпн пѣнкѣтѣлѣ 20 спре сѣсѣдѣнѣреа теѣеѣ нѣостре.

... „Дѣпѣ канѣнѣле сѣинѣдѣлорѣ апостолѣи шѣ а ле сѣинѣтелорѣ а тѣтѣ Ізѣмеа собѣре сѣ стрѣнѣцѣ дпнтр'ѣнѣ анѣ де доѣе орѣ соборѣ де алѣшѣи шѣ дпнѣелѣнѣцѣи пре-оѣдѣ, саѣ тѣкар дпнтр'ѣнѣ анѣ одатѣ, ла каре соборѣ, дѣпѣ дпнѣвѣдѣтѣра сѣинѣтеѣ скрѣптѣрѣи шѣ дѣпѣ канѣнѣле сѣинѣтелорѣ соборѣ шѣ дѣпѣ токѣтѣреа сѣинѣдѣлорѣ пѣрѣнѣцѣи, сѣ черчетѣеѣ, сѣ іскѣдѣшѣтѣи, ка сѣ ресѣпѣшѣтѣи тѣхнѣрѣлѣ шѣ зетѣкнѣрѣлѣ, шѣ сѣ таѣ дѣноѣрѣлѣ шѣ аша сѣ адѣчѣи пачеа весерічѣеѣ. Еарѣ де се ва дпнѣжѣмѣла вреѣнѣлѣ лѣкрѣ, адѣкѣте вре о дѣноѣре кѣ пѣвое, каре ва фѣе прѣсте пѣтѣнѣцѣ а архѣереѣ тале шѣ а соборѣлѣи а о деслѣга, атѣнѣчеа аѣ зна де ва фѣе дѣноѣреа аѣ мѣлѣте, сѣ ле скрѣи кѣратѣ шѣ сѣ ле даѣ дпн шѣтѣре аѣчеа ла чѣлѣ дѣпѣ вреѣте пре сѣинѣдѣлѣ мѣтрополѣтѣлѣ Днѣро-Влахѣеѣ шѣ Сѣинѣдѣа Са кѣ Соборѣлѣ сеѣ, шѣ кѣ чеѣ че се ворѣ афла аѣче, Сѣинѣдѣ архѣереѣ шѣ даскалѣи, шѣ дпнѣелѣнѣцѣи сѣ аѣвѣ а черчетѣа шѣ а іскѣдѣи шѣ дѣпѣ сѣинѣтеле правѣлѣ сѣ аѣвѣ а деслѣга дѣноѣелѣлѣ, шѣ а трѣмѣте респѣнѣсѣрѣлѣ кѣратѣ ла архѣереѣа та. Еарѣ де се ворѣ веде дѣноѣ-

а се нѣтѣи весерікѣ шѣ а фѣе алѣѣелѣ, есте о конѣтразѣ-чере кѣ сѣне дпнѣшѣи. (Ἐκκλησία ἀνεσπῆζὲς ἀδναρεα тѣтѣрорѣ крѣдѣнѣчѣошѣлорѣ). Сѣ. Матѣеѣ зѣче: „сѣ спѣ-нѣмѣлѣ весерічѣи не чеѣ неаскѣлѣтѣорѣи,“ шѣ сѣ. Павѣлѣ не епѣне дпн че есте конѣвѣсѣлѣ весеріка дпн епѣст. І кѣтрѣ Корѣнтѣнѣи к. 12. —

Тоѣдѣи крѣштѣнѣи дпн тѣте тѣмѣнѣрѣлѣ аѣ рекѣвѣноскѣтѣ трѣвѣнѣнда шѣ легалѣтатеа де а се сѣлѣнѣе жѣдекѣдѣи сѣ-нѣделорѣ. Веѣзѣ епѣстола лѣи Зосѣмѣлѣ дпн анѣлѣ 417 шѣ прологѣмена сѣнод. І ікѣменѣкѣ (Hidalion).

Спре тѣпѣтѣереа весерічѣеѣ нѣостре, есѣстѣ дпнѣкѣ дпн Трансѣлѣванѣа, о констѣтѣнциѣне весерічѣескѣ дпн о фортѣ сѣнодалѣ.

Ноѣ де вѣмѣлѣ пѣтѣе, вѣмѣлѣ адѣѣоѣдѣи дпн зртѣа ачестѣеѣ скрѣереѣ не ачеа констѣтѣнциѣне а весерічѣеѣ рѣтѣне дпн Трансѣлѣванѣа, аша преѣкѣтѣм с'аѣ пѣвѣлѣкатѣ еа дпн Вѣена ла ап. 1850, сѣвѣ тѣглѣ де „доѣкѣментѣ історѣче деспре стареа полѣтѣкѣ шѣ іератѣкѣ а Ромѣнѣлорѣ дпн Трансѣлѣ-

рѣлѣ маѣ пѣдеасѣпра шѣ прѣсте аѣеѣчереа пѣрѣнтѣлѣи Днѣро-Влахѣеѣ шѣ а Соборѣлѣ сеѣ, сѣ аѣвѣ але трѣмѣте архѣереѣа та, ла Царѣградѣ ла преа сѣлѣнтѣлѣ патрѣархѣ, шѣ Сѣинѣдѣа Са кѣ чѣлѣ таре шѣ сѣлѣнтѣ Соборѣ алѣ Сѣинѣдѣеѣеѣ Сале кѣ адеѣвѣратѣ шѣ фѣртѣ зѣбавѣ ва деслѣга дѣноѣрѣлѣ, шѣ ва трѣмѣте респѣнѣсѣрѣлѣ кѣ де граѣлѣ ла архѣереѣа та, прѣнѣ тѣжлѣокѣлѣ пѣрѣнтѣлѣи Днѣро-Влахѣеѣ; шѣ прѣлѣжѣлѣ ачѣста алѣ дпнѣвѣдѣтѣрѣеѣ а се деслѣга дѣ-ноѣрѣлѣ вѣсерічѣлорѣ дпнтра'ѣѣче, есте хотѣрѣре адеасѣ а сѣлѣнтѣлѣи а тѣтѣ лѣмеа Соборѣ дпн Халѣкѣдѣона ла канѣнѣнѣле лѣи, адѣкѣте, ла алѣ поѣглеа шѣ ла алѣ шѣптѣ-спреѣечѣлеа, дпнтрѣ каре канѣнѣе фѣдѣшѣатѣ сѣлѣнтѣлѣ Соборѣ грѣшѣте: Кѣндѣ се ва дпнѣжѣмѣла врео дѣноѣре сѣ се кѣште ла Соборѣлѣ епархѣеѣ. Еарѣ де нѣ се ва фѣче деслѣгаре дѣноѣреѣ ла Соборѣлѣ епархѣеѣ, сѣ се кѣште ла Ексархѣлѣ овѣлѣдѣрѣеѣ, преѣкѣтѣм есте спре овѣлѣ-дѣрѣеѣа епархѣеѣ тале Ексархѣ мѣтрополѣтѣлѣ Днѣро-Влахѣеѣ.

Еарѣ де нѣ се ва фѣче деслѣгаре нѣчѣ ла Ексархѣлѣ овѣлѣдѣрѣеѣ, сѣ аѣвѣ а се деслѣга дѣноѣрѣлѣ маѣ не зртѣ ла патрѣархѣлѣ Царѣградѣлѣи, шѣчл.

С'аѣ датѣ дпн Бѣкѣрешѣи, ап. 1698, дпн лѣна лѣи Генарѣе 22 зѣле.

(Дѣртѣмѣзѣ сѣвѣскрѣереѣлѣ.)

Спре о маѣ есакѣтѣ лѣтѣсѣрѣе а ачѣесторѣ доѣе канѣнѣе трѣмѣтемѣлѣ не лекторѣ, кѣарѣ ла арѣтѣтеле канѣнѣе але сѣнодѣлѣи алѣ патрѣлѣеа ікѣменѣкѣ. (Hidalionѣ фаца 126.)

vania,“ noi prin acésta, nă pretindemă a o imune ni-
mări; чи нмаі de a da o провъ маі млатъ de кон-
ституціоналістмъ весерічеі поастре.

III.

**Асторіатеа епископілоръ ши дндрентареа аба-
терілоръ еі.**

Епископіі dieezanі сьнт егалі дн пэтереа спірі-
туалъ ши дн дрептъріле есеръреі фьнкціилоръ лоръ.
Патріархіі ши мітрополіціі се деосевескъ де епископі
нмаі къ дрептъріле прешедінгеі ши але опореі; ши а-
честъ дрептъ есте нмаі оменескъ, еар нічі кьм дьм-
незескъ. Еі, сінгърі, н'аъ дрептълъ де а фі жьдекъ-
торі сьпремі дн весерікъ, (кан. Апост. 34 сінод. I. 5,
сін. II. 2, ачелъ алъ III. 3—8 ачелъ алъ IV. 28 ачелъ
алъ VI. 36 Антио. 19. Картаго. 13). Асторіатеа ачэ-
ста есте нмаі а сінодълі, а кързіа капъ есте Іс. Хс.
не каре л'аъ пьсъ дьмнезеъ капъ престе тьтъ вьсе-
ріка. Ефес. I. вер. 22. Колосені I. в. 18 ши Ефес. I.
вер. 23.

Атривѣділе тьтъроръ архіереілоръ фьръ осевіре,
есте адміністрареа ши инспекціа моралъ ши релиціосъ а
весерічеі, конформъ каньонелоръ емисе дела сінодае
саъ дела сф. скриптъръ. Еі дакъ нъ днвацъ ши нъ се
днгріжескъ де попълъ ши де клеръ, се афьріескъ. Ши
дакъ клерълі сьракъ нъ даъ челе де тревзіндъ, се
катеріескъ (кан. апост. 58—59). Еі дакъ се алегъ,
орі се хіротонескъ prin вані, орі prin міжлочирі, орі
спекълэзъ къ челе сьінге, сарьш се афьріескъ ши се
дегръдэзъ etc. (Везі кан. 3—4 а сінод. алъ VII). Еі
н'аъ вое а пьрта алъ тігъ, декътъ не челъ сінплъ ши
змлітъ де епископъ, адікъ прівітіторіъ, (канон. 46 дн
Картагена).

Еі нъ се деосевескъ де пресвітері декътъ къ хі-
ротоніа, зіче сф. Хріостомъ. Де асемінеа ши Іеро-
німъ (епіст. кьтръ Евраріе) зіче: quid enim facit ex-
cepta ordinatione, episcopus, quod presbyter non fa-
ciat? . . . ши сф. Ігнатіе дн епістола кьтръ Траліе §
8 зіче: че есте пресвітерълъ алта, декътъ нмаі сьет-
нікъ ши днпрезнь-шезъторіъ къ епископълъ. Вадъсе
днкъ ши кьвінтеле сф. Васіліе ши але сф. Грігоріе Na-
зіанълъ деспре вреднічіа преодіеі.

Прін зьраре епископіі кьндъ Іькрэзъ ши афаръ
дн алтаріъ, нъ потъ, легалъ, де кьтъ се есекътезе хо-
търъріле консііилоръ лоръ (консісторіилоръ) каре ар
тревзі сь се алэгъ де весерікъ ad. de клеръ ши де ре-

презентанціі крештінілоръ решедінціі лоръ, сь се дн-
търескъ де гьвернъ ши сь фьнкціонезе днпрезнь къ
зпъ делегатъ алъ гьвернълі, пр. аъ фостъ рьндіеіла а-
честеі інстітудіні, ши дьпъ кьм асцьзі с'аъ статорні-
чігъ кіаръ дн попълъ регатъ алъ Елладіе.

Ачестъ консіліъ весеріескъ, каре нъ есте декътъ
о комісіе перманентъ а сінодълі генералъ, фьръ де
каре епископілоръ нъ лі есте ертатъ а лькра, дн тім-
пъріле маі апроіете де ноі аъ фостъ, с'аъ німічгъ,
с'аъ фалсіфікатъ, ши епископіі аъ Ізатъ асцьрпље рьспьн-
дереа днпінтеа лъ Dzeъ ши днпінтеа весерічеі, пен-
трь аплікареа чеа педертърітъ а фьнкціилоръ лоръ; кьчі
консісторіеле че маі авемъ не алокъреа, сьнт департе
де а фі легале весерічеште. Еле нъ сьнт нічі алесе,
нічі днтъріте легалъ; еле нъ сьнт алесе нічі тькаръ
кьм с'аъ алесъ чеі шенте діаконі аі апостолілоръ! prin
зьраре ачэсть аватере департе де а пьтеа сь се кь-
поскъ де леде, се кондемнэзъ дела сине.

Дрепътеа, легалітеа, ценізілъ тімпълі, черъ дн-
дестъларе.

Тревзінделе націзней, прогресълъ, чівілісаціа, ре-
кламъ репарареа аватерілоръ ши ачэсть інстітудіне а
дъреі (консісторііле) сь се пьпъ ла регъле leціtime,
раціонавіле ши фолосігоре націзней ши весерічеі.

Бесеріка пьстръ фіндъ дн оріціна са констіт-
ціоналъ репрезентатівъ, пр. амъ възьтъ маі сьеъ, ла
лэміна скриптърілоръ, неавндъ капъ, декътъ не Іс. Хс.
нъ аре асцьзі о інстітудіне легалъ весерічеште, ла
каре сь пьтемъ апела ши сь лътмъ деслегърі де о
хотъръре спірітуалъ, неатърнатъ ши дрэнтъ.

Кьрділе весерічеі пьстре сьнт некоректе ши нъ е
чине сь ле дндренте. Клерълъ есте недьвѣдатъ ши дн
че дн че мерде спре декаденцъ; пьдінзлъ пьтеръ че
фаче есчепціе, есте днпъдшпгъ! . . . Пополълъ, днкъ се
корьмпне, ши статісіка кріміналілоръ цереі, есте чеа
маі днведератъ довадъ! . . .

Сь фімъ дрепціі де а зіче, къ мьлдімеа лоръ нъ
віне нмаі дела реоа гьвернаре а трекътълі, чи ши
дела ліпса де едъкаціе релиціосъ, дела несігъранца фа-
міліеі саъ дела спекъла къ деаса рьшпере а легътрі-
лоръ де фамиліе! . . .

Дрептъ каре черетъ дела леціслатива пьстръ, де
а рестаторнічі міністерізілъ спірітуалъ дн церь, днтре
формеле, регълеле ши марцінеле сале легале ши прі-
мітіве.

Черетъ ка клерълъ сь се сокотэскъ де четъдэнь
ши фькьндъ парте а соціетъдеі.

Цьра, пі плаче а крече, нъ пьте сьфери ка кле-

рвль съ маї факъ о класъ а парте, маї алесъ съвъ знѣ гъверпъмънтѣ націоналѣ, чи еа дореште, кѣтъ ва фї прїн пѣтїндѣ, съ се конфеанде къ нація, съ трѣіескъ къ дѣнса саъ съ торъ къ дѣнса.

Се чере дар знѣ регъламентѣ вісеріческѣ de ад- министраре шї de дрептате, потрївїтѣ доvezїлорѣ маї сѣсѣ еспѣсе шї конетїтѣціеї дѣреї, дѣпре кмъ аъ астѣзі шї алте дѣрї крештїне.

Се чере о авторїтате сїнодалѣ, шї ачестѣ астро- рїтате се чере къ атѣта маї репрезентатївѣ, къ кѣтъ спре онѣреа вісерічеї пѣстрє пѣтемѣ зїче, къ ашезъ- мѣнтѣ съ прїмїтївѣ, фїїндѣ попоранѣ, аъ консерватѣ шї дн статѣлѣ чївїлѣ ал ромѣнїлорѣ адѣнѣрї дѣперале шї попорале, къ каре астѣзі не лѣздѣмѣ; а фї дечї азї статѣлѣ чївїлѣ конетїтѣціоналѣ шї весерїка монархїкѣ, контра ашезъмѣнтѣлѣ съ шї контра спїрїтѣлѣ крїсті- анісмілѣ, ар фї маї мѣлѣ de кѣтъ о недрептате. С. Хрїсостомѣ зїче: къ авсолѣтїсмілѣ есте несѣферїтѣ дн весерїкѣ. Омїлі. том. VI ф. 180.

Дечї каре ар фї бре калеа легалѣ ла ачестѣ лѣ- краре? Історїа весерїческѣ нї доvedеште къ ініціатїва шї санкціонареа есте а гъверпълѣ, каре аре сѣверанї- татеа асѣпра клерѣлѣ.

а) Тѣте сїноделе ікѣменїче аъ фостѣ нѣ нѣмаї конвокате шї презїдате de гъверпѣ, дар днкъ шї кїарѣ лѣкрѣрїле дорѣ нѣ аъ авѣтѣ пѣтере, нїчї апїкаре пѣнѣ че нѣ с'аъ днкъвїїнѣатѣ de гъверпѣ, пѣнѣ шї кїарѣ дн матерїї спїрїтѣале.

б) Капїтѣлѣ днгрєгѣ дѣспре клерѣ дн регъла- ментѣлѣ органїкѣ, дндестѣлѣ доvedеште къ шї ініціа- тїва шї сѣверанїтатеа асѣпра клерѣлѣ о аре гъверпъ- мѣнтѣлѣ.

с) Конферїнцеле de Парїсѣ, протоколѣлѣ алѣ XIII. Nr. 6, аъ дечїдатѣ къ гъверпъмѣнтѣлѣ се реорганїсеze шї не днпалѣлѣ клерѣ, аша ка елѣ съ респондѣ ла кїе- тареа са, шї не челѣ de жосѣ, с'лѣ рїдїче дн стареа дн каре се афѣ астѣзі.

д) Ашезъмїнтеле весерїчештї а алторѣ статѣрї de о конфесіе къ ної, днделпїнѣ кореспондѣ ачесторѣ 3 прїпчїнїї маї сѣсѣ еспѣсе.

Прїн зрѣаре дакъ націзнеа пѣте аштепта чева астѣзі пентрѣ ферїчїреа шї пропѣшїреа са, еа нѣ пѣте аштепта декѣтѣ dela гъверпъмѣнтѣ. Дакъ клерѣлѣ ро- тѣнѣ тревѣе а се фаче фолосїторїкѣ, пр. нѣ не дндоїмѣ, націзнеї шї патрїеї; дакъ елѣ тревѣе а се лѣмїна шї а се моралїза не сїне пентрѣка маї апої съ пѣтѣ моралїза шї лѣмїна шї не алдїї, апої елѣ нѣ пѣре а фї скѣ- латѣ шї пѣсѣ дн дрѣмѣлѣ сорпїреї сае, декѣтѣ тотѣ de

ачештї вѣрѣадї аї націзнеї шї аї дѣреї, карїї неаъ датѣ есемпѣ de патрїотїсмілѣ дорѣ, ла 5. шї 24. Іан. 1859, шї маї вѣртосѣ de алесїлѣ дорѣ.

Парте дн клерѣлѣ пострѣ се паре къ се афѣ дн о пѣсетѣрѣ моралѣ de аша фелїс, дн кѣтъ с'ар крєде къ еа аъ авдїкатѣ de воїе ла кїетареа са чеа таре! —

А претїнде ка еа съ се скоале прїн сїне дн- сѣшї, есте а зїче паралїтїкѣлѣ съ се скоале, с'шї іеє патѣлѣ съ дѣмѣле! Ба есте днкъ шї маї мѣлѣ de кѣтъ атѣта, кѣчї паралїтїкѣлѣ аеа воїнѣа, дар н'аеа пѣтїнѣа.

Дечї, маї репечїмѣ, дакъ клерѣлѣ маї есте de тревзїндѣ сочїетѣдїї пѣстрє, апої дн стареа дн каре се афѣ елѣ астѣзі, нѣмаї мѣна вострѣ, вѣрѣадї аї вїр- тѣдеї шї аї націзнеї, аѣе дрептѣлѣ шї пѣтїнѣа, de а'лѣ скѣла шї а'лѣ фаче демнѣ de кїетареа са. А ретѣнеа індїферїндї ла днвѣзпѣтѣдїреа са, есте а лѣса знѣ де- шерѣ грозавѣ дн лѣцїслатѣра дѣреї, есте днфїнїтѣ а преведеа зн авїсѣ моралѣ шї релїгїосѣ нѣ днтр'о преа таре депѣртаре, дн каре орї къ вошѣ съ не прѣвѣ- шїмѣ къ тодїї, орї къ, челѣ пѣдїнѣ, вошѣ съ днпотѣмѣ къ тодїї, фѣрѣ днсъ ка съ не асїгѣрѣмѣ de тїмѣрїї пор- тѣлѣ челѣ бѣнѣ, дн каре се екане коравїа націоналїтѣ- деї пѣстрє шї а есїстенѣеї пѣстрє ка статѣ днтре по- пѣлїї лѣмеї чївїлїзате.

Ної не крєдемѣ даторї съ ворѣмѣ днкъ шї маї лѣмїнатѣ, не крєдемѣ даторї съ оссервѣмѣ, къ ар тре- вѣї къ чеа маї таре грѣвїре съ фачетѣ, съ нѣ пеглї- цетѣ вїндекареа бѣлєлорѣ пѣстрє морале, нїчї съ не дїсїмѣлѣмѣ маї мѣлѣ есїстїнѣа дорѣ, къ тѣтѣ днтрѣ- зїереа, шї кїарѣ тѣтѣ мѣсѣра не жѣмѣтате, тѣтѣ кѣр- пїтѣра, ва фї знѣ пасѣ кѣтрѣ пеїре! Дар нїчї съ не тотѣ днкїзїмѣ de глѣмєдїї, de есапєрадїї, de профєдїї, ка шї Kazania саъ de несїмїштїї, не ачєї че не вор- вєскѣ дѣспре дѣнседе: кѣчї еле потѣ лѣа пропорѣдїї, дакъ нѣ аъ шї лѣатѣ пѣнѣ акѣм, каре съ факѣ тоатѣ мѣсѣра нефолосїторє шї тѣрзїе! чїне нѣ штїе къ нѣ- маї моралѣрїле чєле вѣне даъ вїацѣ сочїетѣдїї, еарѣ вїдїлѣ о зчїде!

Еѣ нѣ днцелєгѣ аїче, а вїндека бѣлєле ачесте нѣмаї прїн префачерї de програме школаре шї de ін- стрѣкѣдїї педагогїче, прекѣм с'аъ фѣкѣтѣ de вр'о 30 de апї днкѣче, шї прекѣм ла тотѣ стрїгѣтѣлѣ пентрѣ дн- вѣзпѣтѣдїреа стѣреї морале шї матеріале а клерѣлѣ, съ фѣкѣсѣ депрїндєре, de а алєрга ла ачестѣ мѣсѣрѣ, нѣ. Кѣчї ачєста аъ фостѣ мѣсѣра ачєлора, че, дѣнѣ векеа зїкалѣ, чернеаъ тѣтѣ зїоа, пентрѣка съ нѣ пѣлѣмѣдѣскѣ

ničí odatъ! Чи еѣ днделегѣ аиче о organize легалъ а клерълѣ, аша, ка елѣ съ се кондѣктъ де знѣ реѣимѣ де меритѣ ши де лѣминѣ. Алтминтреlea опиче тѣсъръ се ва лѣа, ва фѣ нефолоситѣре.

Програмеле школаре ши кѣар знѣ клерѣ лѣминатѣ нѣ гарантѣлѣ тотѣдеазна, дн контра знѣ реѣимѣ реѣ. Деа ѣ съ ши асѣдатъ клерѣлѣ регламентеле челе маѣ вѣне дѣп лѣме, ши дакъ дѣ ѣ се ва да зн реѣимѣ компѣсѣ дѣп вѣрваѣ аналоѣ, тотѣлѣ ва фѣ дндешертѣ. Треѣѣтѣлѣ пострѣ тѣртѣрисеште кѣ о вѣче дналѣ ачестѣ адеврѣ.

Дар пѣте ва зѣче ѣнева кѣ нѣ авемѣ де асемѣнеа вѣрваѣ, ши кѣ треѣзе маѣ днтѣ съ нѣ ѣ фачетѣ. Еѣ днѣсъ респѣндѣ, кѣ наѣя ши вѣсерѣка аѣ авѣтѣ, маѣ тѣлѣ саѣ маѣ пѣѣинѣ, маѣ тотѣдеазна де ачештѣ вѣрваѣ; еѣ днѣсъ дѣп непорѣѣре челе де маѣ мѣлте опѣ аѣ фостѣ сакрѣѣѣкаѣ егѣѣсѣлѣ! Аши пѣтеа ѣта маѣ тѣлте есемпле де вѣрѣ 50 де анѣ днѣкѣче, дар деокандатъ ле воѣс тѣчеа; ажѣнде пѣмаѣ съ маѣ зѣкѣ, кѣ дакъ ѣѣра саѣ гѣверпѣлѣ ши де аиче днапѣте ва лѣкра пентрѣ клерѣ ка дн треѣѣтѣ, апоѣ нѣ ва авеа дрептѣ де а се пѣлѣде днтрѣ нѣмѣкѣ аѣвѣра клерѣлѣ, пентрѣ декаденѣа еа моралѣ, ши прѣп елѣ ши а фамѣлѣѣ ши а попѣлѣлѣ.

Ка съ не ресѣтѣмѣ н'ар фѣ де прѣѣосѣ съ аминѣтѣ аиче зѣселе ачелѣ маѣ маре вѣрватѣ ал секлѣлѣ пострѣ, Napoleonѣ I. „пѣмаѣ инѣгѣтѣѣнѣле сѣнѣре, зѣче елѣ, фѣкѣеазъ сѣрдѣле наѣѣнелѣрѣ. Еле днѣсъ нѣ сѣнтъ вѣне де кѣтѣ пѣмаѣ атѣнѣ, клѣдѣ ѣнева ле фаче съ мѣртѣ.“

Тотѣ аша амѣ пѣтеа зѣче ши поѣ, кѣ а преведѣ ѣнева реѣлѣ ши а пѣлѣ конѣѣра, есте а лѣкра контра сѣртѣреѣ сале; днѣсъ алѣ превенѣ прѣп ѣрекаре дѣпозѣѣѣ екрѣсе не хѣртѣе пѣмаѣ, ши а ле лѣеа неапѣкѣте ши несѣѣре, ка ши алѣ датѣ, днѣсемнеазъ а фаче нѣмѣкѣ. — (Ва зрѣма.)

Indereptare.

Intru unu artielu lungu intitulatu: „Traiulu animaleloru“ publicatu in jurnalulu Isis sau Natura din Bucuresci, se afla la pag. 302, col. I din Nr. 38 an. 1859 „caprele si oile traiescu bine impreuna. Bolele loru sunt comune la amendoue partile, impreunarea loru (unu ciapu cu o oie, sau unu berbece cu o capra) sunt (dora este) roditoare,

asta dara tote sunt dintr'o specie. Totu in acea pagina col. II. „Capra ilex (dora ibex) sau capra neagra se deosebeste de capra rosia . . . — „Capra neagra este stramosia a capreloru nostre domestice“ La pag. 318 col. I din Nr. 40 vorbinduse despre Rundunea (in singulariu ca si cum ar fi numai una specie) se continua in col. II cisia: „Numele de caprimulgu i-a venitu dintr'o superstitiune ce au avutu unele popore de acesta pasere de noptea, dicundu ca fermeca caprele, ca se le ia laptele.“

Aseritiunile insemnate cu litere rare sunt cu totul false, si nesce retaciri mari in campulu istoriei naturali.

Deci ca unulu carele de 9 ani, mai neintre ruptu, me ocupu cu studiulu istoriei naturali, mi-amu propusu a arata, in interesulu adevărului, si pentru ca tenerimea noastra ce invetia istoria nat. se nu se alunece a crede aceste idei paradoxo, a arata dicu falsitatea loru precum urmeza:

Falsu e 1) cumca s'ar templa impreunare intre ciapu si oie, si intre berbece si capra. Acesta o refrange pracea romaniloru nostri economi de vite, cari in locurile padurose tienu oi si capre la olalta intru o turma, dela cari nu se aude o asertiune ca acesta. Tata-mio ca economu de vite inca a tiennutu oi si capre, le inchidea noptea intru unu stauru, si totusi nu s'a templatu nece amu auditu vorbinduse ceea ce afirma autoriulu articolului numitu. Paremise ca ciapii si berbecii sunt mai conservativi in acelu puntu de catu ciocoi de pre la dumnialoru. —

Falsu e 2) conclusiunea: „asiadaru tote sunt dintr'o specie;“ cace oiea cu capra nu numai se tienu de specie diverse, dar' si de genu diversu. Bata caracterele fiacarui genu, de es. dupa „Fauna lui E. A. Bielz.“ „Capra“ L. Semburele corneloru e celulosu, aceste celule stau in legatura cu golimele fruntei. Cornele se indoiescu inderetru dupa aceea in susu, sunt anghietie, si sbarcite. Ele-su animale vionie si se urca bucurosu. — „Ovis“ L. Cornele esu inderetu, dupa aceea se intorc earasi in forma spirale. Crucea (sicieloru) e de comune arcuata, barba le lipsesce. Sunt animale blande, asiediate si se numera (imblandite) intru animalele cele mai folositorie de casa. — Se tienu cu adevratu de o familia, adeca de „Cavi-

cornia“ si de aceleasi ordina „Ruminantia.“ Ci pene la aceeasi specie mai sunt doue graduri. Pentru ca traiescu bine impreuna, nu urméza, ca se fia dintr'o specie; cace vedemu boii, bibolii, calii si asinii traindu bine impreuna, si totusi nu sunt dintr'o specie.

Afara de acesta iususi autoriulu dice mai in josu cumca „capr'a négra (Capra ibex L.) este stramosi'a capreloru nóstre domesticite; ear' despre oie: oia domesticita este esita din oiea selbatica Mouflou (Ovis mussimon Pall.) din care se gasesce (gasescu) si acum nesce remasitie in Siberia, Sardinia, Corsica si Cipru.“ Asertiunea din urma e derepta. Inse

E falsu 3) cumca „capr'a négra séu Capra ibex L. e stramosia capreloru domesticite.“ Cati autori de istoria naturale am lesu pene acum, a-deveratu ca toti germani, apoi se scie ca germanii sunt scrutatori adenci in sfer'a sciintieloru, ér' nu superficiali ca multi altii, — n'am aflatu nece unulu pene acum carele se dica cumca capra domestica séu Capra hircus L. se trage dela Capra ibex L. — ci séu retacu, séu dicu cu ceva indoiéla, séu marturisescu apriatu cumca: Capr'a domestica se trage dela capr'a selbateca numita Capra aegagrus L. ce se afla cu turm'a prin muntii Persiei.

E falsu 4) Numele de „caprimulgu“ ce autoriulu articolai se pare din contextu ca-lu da rundunelei; cace caprimulgulu e nu numai de specie, ci chiaru si de genu diversu de rundune. Va se dica ambele paseri se tienu de ordinele „Passeres“, familia „Fissirostres“, care fam. contine trei genuri europene: Hirundo L. Cypselus Segler, si Caprimulgus L. Asiadar' numele „caprimulgu“ nascutu din superstitione precum dereptu afirma autoriulu, nu se cuvine rundunelei, ci unui altu genu destinsu, care in Europa numai o specie cuprinde Caprimulgus europaeus L. Ii dicu cu adeveratu germanii Nachtswalbe = rundune de nópte, ci pre catu se póte asemena cu o rundune, pre atatu s'ar poté cu o buha. Eata caracterulu genericu alu amenduror'a, din carele mai liusioru se va poté cunoáce destintiunea loru. „Hirundo“ L. Petiorele vadante *) cu degete si unghie suptiri, falc'a supe-

*) Pedes vadantes, candu fluerulu petiorului e neperosu, séu numai pene la midilocu perosu.

riora a ciocului fora mustetie, penele pre corpu asiediate, cod'a furcata. Cuibulu cu maestia facutu. — „Caprimulgus“ L. Petiorele siedende *), menuntu perose. cu unghie lungi, unghi'a degetului mediu dentiatá; ochii mari, cioculu turtitu, falc'a lui superiora mustetiata la radacina, penele flusturate; cod'a nefurcata si mai multu rotunda. Sboru pre inmurgitu séu in noptile vederose spre a prinde fluturi de nópte si alte insecte.

Blasiu, in capetulu lui Decembre 1859.

S. M — i.

ЧЕВА ПЕНТРЪ Ъ.

Ка рѣсписѣ ла артикълѣ D. Велчанѣ дин Nr. 4 азѣ ачестей фой, дититлатѣ: „Чева десуре Ъ“, ам пре скъртѣ де а днсемна, кѣмкѣ: дѣлѣ тóте дисертѣчнїле кѣте с'аѣ фѣкѣтѣ дн ачестѣ Фойѣ ми дитр'алтеле, пентрѣ ми дн контра лѣи Ъ финале, елѣ тотѣши се скрие де кѣтрѣ чеа маї mare parte а литерацилорѣ ромѣни, дн капетлѣлѣ кѣвинтелорѣ. Ашадар' вотѣриле пентрѣ Ъ финале прекѣтнѣнскѣ, ва дѣлѣ кѣм амѣ обсерватѣ дела челе де дитѣлѣ диспѣте пѣлѣ акѣм, еле факѣ о маїоритате абсолѣтѣ. Ва зиче пóте чїнева, кѣмкѣ дн литератѣрѣ вотѣриле нѣ се нѣмерѣ, чї сѣ кѣтнѣнскѣ (ponderantur, non autem numerantur); дн сѣ ми дин астѣ parte i-ашї потѣ арѣта валореа кѣвенїтѣ.

Акѣм асѣпра лѣкрѣлѣлѣ. D. Велчан зиче, кѣ дѣлѣ инскрипѣиunea векїѣ „Acumu Lucillu“, romanїї vorѣ фї зїсѣ lupu, ursu, Deu, фóрте вїне; днсе dominu n'аѣ потѣтѣ се зїкѣ, чї domnu, де óрѣ че дн скрїерїле векїї се афлѣ dominus mi caldus, фѣрѣ де i, кїарѣ ми дѣлѣ че с'а adoptatѣ s финале, дѣлѣ datena гречїлорѣ. Афарѣ де ачעה vedemѣ дн маї мѣлѣ кѣвинте пре ми лѣлѣтѣ олатѣ, пр. дн damnus, scamnum etc. Ла чѣстѣ термїнѣчїне (дн u) romanїї грѣматечї, реглѣндѣнїї лїмѣва аѣ адасѣ, дѣлѣ кѣм фїреа лѣкрѣлѣлѣ аратѣ, кѣте знѣ s, ми аѣ фѣкѣтѣ lupus, ursus, napus etc., айреа знѣ t, пр. дн caput, айреа m, пр. дн jugum, асемenea кѣте знѣ n, пр. дн numen, lumen, x пр. дн iudex, ns пр. дн serpens etc.; — кари тóте нече знѣ аместекѣлѣ n'аѣ авѣтѣ кѣ пропсемеle is, нече кѣ ille. Неche ромѣнїї, нѣ

*) Pedes insidentes, la cari trei degete de inainte sunt impreunate la radacina cu o pelitia.

MASCARADA.

ші-аѣ форматѣ артикльнѣ лорѣ маскьлнѣ лѣ дела про-
 нсмете лат. ille, пентрѣ кѣ ачела кѣ пѣлтѣ-і маі векѣ,
 de кѣтѣ ille. Din timpulă lăi ille datéz: Ллѣ, ѣлѣ ші
 хѣлѣ, коетанеѣ кѣ il италиескѣ, el спаниолескѣ etc. —
 Ачестѣ артикль (лѣ, сар' нѣ 'лѣ сѣѣ 'л сѣѣ л') с'а фор-
 матѣ дин днсамі лѣмба ромѣнѣ, дѣплекѣндѣ адекѣ во-
 казеа финале ѣ, ші пѣнѣндѣ ѣнѣ l дн мѣжлокѣ, парте
 пентрѣ сѣфоніѣ, ка ла франчесі t дн a - t - il, парте
 пентрѣ ка чеі доі ѣ се нѣ се контраѣ сарѣш днтрѣ-
 нѣлѣ. Дн артикльнѣ фем. а, l нѣ с'а адаскѣ, опі с'а
 лѣнѣдатѣ. — Нече артикльнѣ алѣ доіле маск. le, нѣ е
 форматѣ дин ille, кѣ тотѣ асемепаеа лорѣ фонетикѣ,
 чі е конверсѣ дин лѣ, пентрѣ ачеле нѣме маск. карі
 се термінѣ дн е, пр. кѣне-ле, ші карі сѣнт фѣрте пѣ-
 ціне пре лѣнѣ челе термінате дн ѣ; пѣте кѣ ші маі
 тѣрзіѣ формате, де ѡрѣче пѣлте дин нѣмете термі-
 нате дн е, ѣніі ле проѣнчїѣ кѣ ѣ, пр. шіорекѣ, пѣн-
 текѣ etc.

Дн етѣдіаеа маі де апрѣне а ачестора, нѣ есте
 де лѣпѣ а алегра дндатѣ ла лѣмба италианѣ, спаниолѣ,
 франчезѣ; ва пече кїарѣ ла лѣмба латїнѣ, пентрѣ кѣ
 лѣмба ром. ка о лѣмѣѣ ворѣтѣ де попорѣ, е маі векїѣ
 де кѣтѣ лѣмба латїнѣ, ка ші алте лѣмѣ попораї итали-
 че, дин карі с'а фѣзрїтѣ лѣмба латїнѣ кѣлтѣ, дн timpulă
 мѣрїреї романїлорѣ, — чі се чере етѣділѣ лѣмѣї ро-
 мѣне днсешї.

А ачече ачї о демѣстрѣчѣне маі амплѣ нѣ мїам
 лѣатѣ де скопѣ, шїїндѣ кѣтѣ-сѣ де сечї, зрїчїѣсе, ва
 пентрѣ ѣніі кїарѣ несѣферїте демѣстрѣчѣнїе шї дїспѣ-
 теле фїлолоґїче; чї дндерентезѣ пре Дн. Велчанѣ шї
 зрїтѣторїї сешї, ла челе скрїсе маі пре ларѣ дн естѣ
 пѣнтѣ, де Д. кан. Чїпарїѣ, ерѣдїтѣлѣ фїлолоґѣ ромѣнѣ,
 дн Organulu lumnareї din an. 1847, Nr. XVIII. паѣ.
 87—88, шї дн Elemente de limb'a rom. dupa dialecte
 si monumente vechi, Blasiu 1854, p. 101—102—103,
 si p. 118 nota 1. —

Дн кѣтѣ пентрѣ монотонїѣ, нѣ пречепѣ че мо-
 нотонїѣ ар нотѣ казса дн лѣмѣѣ-не ѣ финале, де ѡрѣ-
 че ла пої нѣ се ростеште; пѣте дѡрѣ ла machedo-ро-
 мѣнї, ла карі ѣ дин артикль маск. тотѣдеазна се рос-
 теште; чї лѣмба ачестора фїїндѣ пѣлѣ акѣн нѣмаї дн
 гѣра попорѣлї, де ѣнѣ сѣмѣ нѣ ар ростї пре ѣ дин
 фїнеа артикльнѣ маск. лѣ, дѣнѣ кѣтѣва елѣ казса моно-
 тонїѣ, кѣчї проѣнчїа нѣ сѣфере пече одатѣ монотонїѣ.

C . . . n.

Citit' amu օre unde, in nisee vechi anale,
 Ca Gioe intr'o nօpте voi a adunօ
 Si spiritele bune si cele infernale
 Se fac' o mascarada, spre a se desfatօ.

Obrasnicele vitiuri, virtutile modeste,
 Se 'ncrucisїau sub masce, pe ici si pe colօ,
 Si ochiulu celu mai ageru sub mascile aceste
 Pe nici una din ele se vօda nu putօ.

In dio, jupanu Gioe, voїndu se le cunօsca,
 Le-a disu se defїleze pe dinaintea sa
 In starea deguisata, dar' inse fara masca,
 Spre a putօ mai dulce placere a gusta.

A vitiuriloru banda pasiesce inainte,
 Si Gioe ridօ fօrte de dibacї'a loru;
 Caci fiecare vitiu purta de 'mbracaminte
 Vesmentu de o virtute, si-unu gestu infruntatoru.

Era Ipocrisї'a sub hain'a pietatieї;
 Sub hain'a inocenteї pe crima o vedօ;
 Mincїun 'mprumutase cunun'a veritatiei,
 Ca facere-de-bine Sgircenї'a ridօ.

Dar' cine pօte crede? — sub haine mincїnօse
 Pe urma defilara virtutile pe randu;
 Si tօte erau triste, tacute, rusinօse,
 Vesmentulu vr'unui vitiu pe densele purtandu.

Asemine se 'templa aїce 'n asta lume:
 Cu fatia de virtute totu vitiulu e mascatu;
 Si omulu cu virtute adese are nume
 De hotiu, vicleanu, fatiarnicu, misieliu si desfra-
 natu. —

(Proba din Poesiele „Revistei Carp.“)